

[Vanggaard.]

skulde have et Stedtillæg ligesom Præsterne paa Færøerne, og det gælder Kolonibestyrelserne, som bør have et Repræsentations-tillæg.

Endskønt Spørgsmaalet om Vartovs Bevarelse ikke hører under den højtærede Statsminister, takker jeg for det imødekommende Svar, Statsministeren gav mig, idet jeg forstod, at han vilde henstille til sin Kollega Undervisningsministeren, at Vartov blev bevaret.

Med Hensyn til Gassen i Nordjylland mener den højtærede Statsminister jo efter at have indhentet Oplysninger hos sine Embedsmænd, at denne Gas i Virkeligheden ikke hidrører fra Undergrunden, men er et Overfladefænomen. Det er jo muligt, ingen ved det, og jeg tror heller ikke, Geologerne er klar over det i Øjeblikket, fordi den strømmer frem i saa store Mængder, og ligger Gassen oven paa Kridtet, kan man jo befrygte, at den ikke har nogen større Forekomst, og at den vil udtømmes efter kortere eller længere Tids Forløb. Men det vilde da netop være meget heldigt, om Staten undersøgte Sagen og ved en Boring gennem Kridtet, som naturligvis vil koste nogle Penge, undersøgte, om denne Gas strømmer op gennem Revner i Kridtet og altsaa er et virkeligt Undergrunds-fænomen og derfor kan antages at have en betydelig Forekomst, eller den kun kommer fra Overfladen; i saa Fald vilde der være Grund til nok saa megen Forsigtighed med Udnyttelsen som den, der er udvist.

I Anledning af min Forespørgsel til den højtærede Trafikminister om at faa den militære Radiostation ved Hjørring taget i Brug til Korrespondance med de søfarende, oplyste Ministeren, at der er Planer om at modernisere Blaavand Radio; der findes ogsaa en Bevilling paa Finansloven hertil, og indtil det er klart, om den kan række det fornødne, anbefaler Ministeren, at Spørgsmaalet stilles i Bero. Jeg maa sige, at jeg finder det uheldigt, om ikke Radiostationen deroppe optages til Brug, og det er ikke alene Hensynet til Fiskekutterne, Fiskeskibene, som er særdeles vigtigt, men til Skibsfarten. Dette anførte jeg ogsaa i min Tale, men det kunde den højtærede Trafikminister ikke vide, da han svarede, eftersom det paagældende Afsnit mærkværdigvis var faldet ud af Fortrykket. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne oplæse det Afsnit, som var forsvundet, og som nu staar i Rentrykket. Det lyder saaledes:

„Det norske Skib paa Hirtshals—

Christianssand-Ruten har haft Vanskelighed ved at komme i Forbindelse med Lyngby for at erkyndige sig om Vejrforholdene ved jyske Kyst og ønsker meget Hjørring-Stationen taget i Brug.“

Det er jo Sagen, at Spørgsmaalet netop for Skibsfarten har en overordentlig Interesse. For ca. 14 Dage siden under Orkanen maatte det norske Skib gaa til Frederikshavn, da det ikke kunde faa Forbindelse med Lyngby — det lykkes kun en Gang imellem og navnlig ikke, naar det er ondt Vejr — og man derfor ikke kunde faa Oplysninger om, hvorledes Vejrforholdene var ved den jyske Kyst. Og med den meget betydelige Skibsfart, som foregaar Nord om Skagen, og ikke mindst med den Intensitet, Fiskeriet deroppe har, vilde jeg mene, at det var overmaade heldigt, om Hjørring Radiostation blev taget i Brug, ja, at det er nødvendigt. Den er der jo nemlig nu engang, og at den kan række det, som Lyngby ikke kan række, tvivler jeg ikke om. Man kunde jo have Lov til at prøve den; den kan tages i Brug med Timers Varsel, selv om en mere permanent Drift af den maaske dog vilde gøre nogle Forbedringer ønskelige.

Endelig vil jeg gerne henvende mig til den højtærede Minister for Landbrug og Fiskeri i Anledning af de Bemærkninger, jeg fremførte om Lønninger til Hedeselskabets Tjenestemænd. Det er kun et lille Beløb, der her er Tale om, og jeg kan ikke forstaa, at man ikke kan give disse Tjenestemænd samme Vilkaar som Statens øvrige Tjenestemænd; jeg synes, man kunde give dem det samme Stedtillæg. De er sikkert lige saa fortjente som Tjenestemænd i Almindelighed, og den Tilbageholdenhed, der her udvises, er mig ganske uforstaaelig.

Med Hensyn til Ansættelsen af de 4 Assistentter, som Selskabet har ønsket at ansætte, fordi Kontorerne er ganske overbebyrdede med Arbejde til Planlægning af Grundforbedringer, saa var Svaret fra den højtærede Landbrugsminister til dette, som det var til det andet, afvisende. Han mente, at det kunde skade private Ingeniørers Virksomhed, og at der vilde blive mindre Konkurrencemuligheder. Nu kan jeg godt lide, at en socialdemokratisk Minister vil holde Haanden over den private Virksomhed, men det drejer sig jo dog her om en saa lille Ressort, og naar nu Folk vil henvende sig til Hedeselskabet, kommer der med deres Sager og er vante til at faa dem forsvarligt og udmærket behandlet, saa synes jeg, det var rimeligt at